

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændring af reglerne om varsling m.v. i forbindelse med større virksomhedslukninger).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 8/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bakholt (S):

Den 28. januar 1992 havde vi i Folketinget en forespørgsel, der var rettet til arbejdsministeren, industriministeren og indenrigsministeren. Forespørgslen drejede sig om de mange virksomhedslukninger, der har fundet sted og fortsat finder sted, og de mange afskedigelser, der også følger deraf.

Debatten drejede sig om, hvad der kunne gøres for at afhjælpe den uheldige udvikling, og ved den lejlighed vedtog et flertal i Folketinget bestående af S, SF og Det Radikale Venstre en dagsorden.

Det forslag, som arbejdsministeren nu har fremsat, er altså et barn af forespørgslen og dagsordenen, men efter at have set forslaget vil jeg ikke påstå, at det er noget kønt barn.

Jeg ved ikke, om det skyldes, at regeringen ikke stemte for dagsordenen, men nu kender vi i hvert fald resultatet i form af regeringens udspil. Jeg vil sige med det samme, at jeg ikke håber, at det forslag, som arbejdsministeren har fremsat, bliver det endelige resultat.

Vi kan dagligt læse i vores aviser om massevis af afskedigelser, og den udvikling kan selvfølgelig ikke ændres alene ved at vedtage nogle ændrede varselsregler, men der er brug for en række initiativer og for, at vi gennemfører nogle varslingsregler, som er så gode som muligt, så de, der rammes af fyringerne, får en reel chance for f.eks. at finde nyt arbejde eller søge uddannelse.

Det er også meget vigtigt, at arbejdsmarkedsmyndighederne får tid til at iværksætte uddannelsesforanstaltninger og arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, og det kræver tid og ressourcer, for at det skal lykkes på en fornuftig måde. Der sker desværre mange gange det, at de, der skal gribe ind, kommer for sent i gang, så de ikke har reel mulighed for at gøre noget forebyggende uddannelsesmæssigt og arbejdsmarkedspolitisk effektivt, når der f.eks. sker massefyringer. Der kræves altså en effektiv indsats af ressourcer.

Arbejdsministeren har altså valgt at fortolke dagsordenen fra den 28. januar 1992 så snævert som overhovedet muligt. Forslaget taler kun om virksomhedslukninger, men hvad giver dette forslag f.eks. ikke noget svar på? Hvis en større koncern, der har en afdeling i Ringkøbing, lukker denne afdeling, er det så en virksomhedslukning? Vil de regler, som arbejdsministeren har foreslået, gælde for afdelingen i Ringkøbing? Det gives der ikke noget svar på.

Varslingsreglerne har størst betydning, når en virksomhed indskrænker eller en afdeling lukker. Det, arbejdsministeren gør, er, at han indfører et nyt begreb i varslingsreglerne, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge, hvordan de regler, som ministeren har udformet, forholder sig til EF-direktivet om mindstekravet ved større afskedigelser. Er forslaget i overensstemmelse med det?

Danmark er ikke det land, der har de allerskrappeste regler på dette område, tværtimod er der brug for en opstramning. Der er brug for, at vi får nogle andre regler for større afskedigelser, der kan give bedre mulighed for at gøre en effektiv indsats for de mennesker, der rammes, og det synes jeg ikke forslaget lever op til.

Socialdemokratiet er ikke tilfreds med det forslag, som arbejdsministeren har fremsat. Vi vil arbejde for, at det bliver anderledes og bed-